

G U V E R N U L R O M Â N I E I
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr.1, Telefon: 021 316 36 77, Fax: 021 316 36 52

București, 01.08.2013

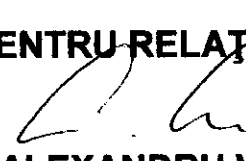
Nr. 7446/DRP

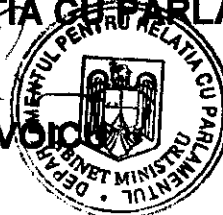
STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctul de vedere** ale Guvernului referitor la proiectul de lege intitulat „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și a mandatului ad-hoc*”, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat Mircea Grosaru – Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Plx. 752/2011).

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

MIHAI ALEXANDRU VOICU

**DOMNULUI CRISTIAN – ADRIAN PANCIU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1312
25072013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la proiectul de lege intitulat „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și a mandatului ad-hoc*”, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat Mircea Grosaru – Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Plx. 752/2011).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea art. 21 alin. (2) lit. c) și a art. 28 alin. (5) din *Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, cu privire la art. 21 alin. (2) lit. c) se dorește ca pentru obligațiile fiscale de plată, *propunerile* de amânări, ștergeri, eșalonări, reeșalonări și reduceri parțiale să se poată face numai cu respectarea prevederilor legale în materia ajutorului de stat, în baza Contractului de

concordat preventiv sau mandat ad-hoc al practicianului în insolvență angajat de către debitor.

Totodată, se are în vedere eliminarea „*acordului expres*” al creditorul bugetar (ANAF) cu privire la includerea în planul de redresare a unor scutiri, amânări, eșalonări, reeșalonări sau reduceri ale creștelor. Astfel, dacă potrivit art. 21 alin. (2) lit. c) în vigoare creditorul bugetar are la dispoziție 30 de zile pentru a se pronunța cu privire la respectarea dispozițiilor legale în materia ajutorului de stat, potrivit textului proiectului de lege, termenul de 30 de zile curge pentru exprimarea acordului creditorului bugetar cu privire la conciliatorul angajat de către debitor.

În ceea ce privește omologarea concordatului (art. 28 alin. (5)), se propune eliminarea comisiei interministeriale care analizează efectele opozabilității concordatului asupra creditorului bugetar desemnat prin prisma prevederilor legale în materia ajutorului de stat.

II. Observații

1. Legea nr. 381/2009 a apărut ca o metodă de preîntâmpinare a falimentului și nu în vederea acordării unui ajutor de stat mascat pentru evitarea acestuia. Cu toate acestea, în practică au apărut o serie de probleme, care au făcut inaplicabil acest act normativ. Învederăm câteva aspecte definitorii de care ar trebui să se țină cont în aplicarea efectivă a acestui act normativ:

- Ajutorul de stat acordat întreprinderilor aflate în dificultate ar fi trebuit să constituie o excepție, dar prin omologarea a peste 80% din concordate, acesta a devenit o regulă și, în același timp, o practică ce tinde să denatureze relațiile comerciale și fiscale firești.

Astfel, se încalcă prevederile art. 4 și 5 din Legea nr. 381/2009, respectiv principiul „*prima și ultima dată*”, care a fost edictat tocmai pentru a se evita folosirea de ajutoare de salvare sau restructurare repetate pentru a menține întreprinderile în viață în mod artificial.

- O altă problemă apărută în practică a fost aceea că, deși legea prevede clar că se aplică unei întreprinderi aflate în dificultate, fără a fi în stare de insolvență, au fost situații în care a fost instituită procedura mandatului ad-hoc, deși anterior fusese depusă o cerere de deschidere a procedurii pentru o societate aflată într-o vădită stare de insolvență, evitându-se sau amânându-se, astfel, deschiderea procedurii de faliment.

- Acest ajutor de restructurare poate fi acordat ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de restructurare. În practică, proiectele de concordat au fost în mare parte identice, practicienii în insolvență cerând a fi aplicate enumerativ câteva măsuri din textul legal, mai mult pentru a se respecta partea tehnică, fără a fi prezentate în mod realist măsuri efective pentru ieșirea din dificultate a unui agent economic.

Mai mult, în majoritatea proiectelor de concordat măsurile de reorganizare au fost tot enumerate și nesuținute de documente concrete tot pentru a se respecta partea tehnică.

Măsurile care se enumeră în majoritatea proiectelor de concordat nu garantează automat și obținerea fondurilor previzionate, fiind prezentate efectiv soluții ce țin, până la urmă, chiar de hazard.

- Creditorii bugetari nu au competența de a negocia creanțele bugetare, acestea fiind instituite prin lege, cum tot prin lege este stabilit și cuantumul lor, scadența, modalitățile de plată, eșalonarea etc. Prin includerea între creditorii „beneficiari” ai concordatului și a creditorului fiscal, se tinde spre obținerea unui ajutor de stat, cu ocolirea legislației specifice în materie. Astfel, se ajunge în situația paradoxală când creditorul fiscal este obligat să ia act de hotărârea altor creditori asupra creanței proprii, fără a avea la îndemână posibilitatea reală de a-și apăra drepturile.

- O altă inadvertență a procedurii mandatului ad-hoc este aceea că președintele tribunalului doar numește mandatarul ad-hoc. Legea acordă dreptul de denunțare unilaterală a mandatului atât debitorului, cât și mandatarului ad-hoc, ceea ce transformă judecătorul într-un spectator și mandatul ad-hoc într-un instrument la discreția debitorului.

- În ceea ce privește concordatul, judecătorul sindic este cel care îl omologhează, deși votul asupra proiectului de concordat se asigură doar de către o minoritate a creditorilor, cu nerespectarea drepturilor celorlalți creditori.

- Mai mult, rolul judecătorului este și acela de a verifica din documentele depuse dacă întreprinderea se află în stare de insolvență și să ceară acte din care să reiasă cu claritate inexistența stării de insolvență, în termen cât mai scurt pentru a nu prelungi și mai mult deschiderea unei proceduri de salvare a întreprinderii sau o procedură a insolvenței, după caz.

- O altă inadvertență este aceea că la soluționarea cererii de concordat creditorul nu este citat, anihilându-i-se, astfel, dreptul la apărare.

- Nu este clară nici situația în care creanțele contestate nu sunt luate în calcul la formarea majorității necesare pentru omologarea concordatului, dar nu rezultă dacă eventuala contestare a datoriilor la fisc face totuși posibilă deschiderea procedurii.

2. Prin propunerea de modificare a **art. 21 alin.(2) lit. c)**, practic, creditorului fiscal i se restrânge posibilitatea de vot, singurul atribut fiind acela de a confirma mandatarul ad-hoc sau concordatarul.

Astfel, se propune înlocuirea „*acordului expres*” al Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) cu privire la propunerile de amânări, ștergeri, eșalonări, reeșalonări și reduceri parțiale ale obligațiilor către bugetul general consolidat, cuprinse în planul de redresare prevăzut în proiectul de concordat, cu acordul ANAF cu privire la „*numirea concordatarului sau al mandatarului ad-hoc*”.

Totodată, precizăm că, pe de o parte, termenul de „*concordatar*” nu există, utilizându-se termenul de „*conciliator*”, iar, pe de altă parte, dispozițiile art. 21 sunt specifice instituției juridice a „*concordatului preventiv*” și nu celei a „*mandatului ad-hoc*”, a cărei reglementare este prevăzută la Capitolul II, respectiv art.7-12.

3. Proiectul de lege modifică sensul actualei legi pentru a conferi mai multă libertate debitorului care dorește să se supună procedurii concordatului preventiv sau mandatului ad-hoc, fiind favorizată poziția debitorului în raport de relația acestuia cu creditorii.

Consecința acordării acestei libertăți este crearea unui cadru în care statul român, prin instituțiile sale bugetare, să rămână un simplu spectator la voința contribuabilului care poate să procedeze la amânări sau reeșalonări la plata creanțelor, ștergerea în tot sau în parte a unor creanțe sau numai a dobânzilor și penalităților de întârziere, fără a putea interveni în vreun fel pentru a-și proteja interesele.

4. Propunerea de modificare a **art. 28 alin. (5)** face și mai neclară situația de fapt, pentru că poate lăsa loc la interpretări în ceea ce privește sintagma „*de la caz la caz*”.

Conform normelor de tehnică legislativă, se impune ca prevederile legale să fie exprese, concise, clare și logice, sens în care arătăm că posibilitatea dată practicianului în insolvență de a analiza „*de la caz la caz*” incidența ajutorului de stat este o exprimare generică și lasă la

aprecierea acestuia respectarea prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, conferindu-i, astfel, puteri discreționare. În acest sens, arătăm că legislația aplicabilă practicienilor în insolvență nu le atribuie acestora o astfel de prerogativă, depășind cadrul normal de desfășurare a activității.

5. Luând în considerare cele mai sus semnalate, precum și situațiile apărute în practică și expuse într-o mică măsură în cele menționate anterior, considerăm că proiectul de lege denaturează concurența și încalcă drepturile creditorilor, negăsindu-și utilitatea practică și denaturând relațiile economice firești.

6. Precizăm, de asemenea, faptul că Ministerul Justiției se află, actualmente, într-un proces de evaluare și revizuire a procedurii insolvenței și pre-insolvenței (procedura concordatului preventiv și a mandatului ad-hoc) prin derularea programului Consolidarea mecanismului insolvenței în România¹. Componenta principală a Programului este elaborarea Codului insolvenței și are ca scop sistematizarea, corelarea și amendarea cadrului legal în materie în vederea îmbunătățirii și eficientizării procedurilor. Codul insolvenței este elaborat de o echipă pluridisciplinară de experți în domeniul insolvenței (practicieni în insolvență, judecători-sindici, avocați, profesori universitari, doctrinari recunoscuți ai domeniului, reprezentanți ai băncilor, reprezentanți ai principalelor instituții publice interesate), o primă formă a proiectului urmând a fi supusă dezbaterii publice în perioada următoare.

Subliniem că pentru coerența cadrului legislativ în materie și evitarea modificării frecvente a actelor normative privitoare la insolvență și pre-insolvență, grupul de experți a analizat inclusiv soluțiile avansate prin propuneri legislative aflate în dezbateri parlamentară.

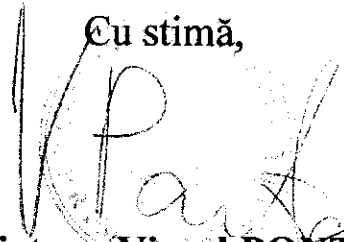
În acest context, precizăm că aspectele semnalate de inițiatorul propunerii legislative în ceea ce privește deficiențele mecanismului actual al procedurii concordatului preventiv vor fi avute în vedere de Ministerul Justiției în cadrul Codului insolvenței.

¹ Componentă a „Proiectului privind reforma sistemului judiciar”, finanțat de BIRD prin Acordul de Împrumut semnat la București în data de 27 ianuarie 2006

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Victor - Viorel PONTA

**DOMNULUI DEPUTAT VALERIU ȘTEFAN ZGONEA,
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR**